

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 147.

Vydána dne 31. prosince 1922.

Obsah: (414. a 415.) 414. Smlouva mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní. — 415. Nařízení, jímž se uvádí v prozatímní platnost obchodní dohoda mezi republikou Československou a republikou Portugalskou.

414.

Smlouva

mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA A RAKOUSKÁ REPUBLIKA, přejíce si tuzemské a cizozemské zdanění v obou státech pro obor daní přímých urovnati, zvláště zamezení dvojího zdanění a zjednati základ pro vzájemnou právní a úřední pomoc ve věcech berních, uzavřely následující smlouvu.

Za tou příčinou byli jmenováni zmocněnci:

ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU odborový přednosta v ministerstvu financí Dr. Vladimír Valníček a ministerský rada v ministerstvu financí František Jaroš,

RAKOUSKOU REPUBLIKOU odborový přednosta ve spolkovém ministerstvu financí Dr. Otto Gottlieb-Billroth a ministerský rada ve spolkovém ministerstvu financí Dr. Paul Grünwald.

Zmocněnci, vyměnivše si plné moci a shledavše je správnými, dohodli se takto:

Vertrag

zwischen der Republik Österreich und der Čechoslovakischen Republik zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern.

Die REPUBLIK ÖSTERREICH und die ČECHOSLOVAKISCHE REPUBLIK haben, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der direkten Steuern die in- und ausländische Besteuerung in den beiden Staaten auszugleichen, insbesondere die Doppelbesteuerung zu vermeiden und die Grundlage für die gegenseitige Rechts- und Amtshilfe in Besteuerungsangelegenheiten zu schaffen, den nachstehenden Vertrag abgeschlossen.

Zu diesem Zwecke wurden als Bevollmächtigte ernannt:

Von Seite der REPUBLIK ÖSTERREICH der Sektionschef im Bundesministerium für Finanzen Dr. Otto Gottlieb-Billroth und der Ministerialrat im Bundesministerium für Finanzen Dr. Paul Grünwald;

von Seite der ČECHOSLOVAKISCHEN REPUBLIK der Sektionschef im Finanzministerium Dr. Vladimír Valníček und der Ministerialrat im Finanzministerium František Jaroš.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als richtig befunden haben, folgendes vereinbart:

Článek 1.

(1) Českoslovenští nebo rakouští státní příslušníci budou podrobeni, pokud v dalších člancích není smlouveno něco jiného, přímým daním jen v tom státě, v němž mají bydliště, nebo, nemají-li tu bydliště, v tom státě, v němž se zdržují.

(2) Mají-li bydliště v obou státech, rozhoduje bydliště ve státě, jehož příslušníkem poplatník jest, leč by pobyt v druhém státě v době pro zjištění zdaňovací základny směrodatné byl převážně delší; v tomto případě rozhoduje bydliště ve státě posledním. Pro osoby, které by příslušely do obou států aneb nepříslušely do žádného ze zúčastněných států, vyhrazují se zvláštní dohody od případu k případu.

(3) Bydliště ve smyslu této smlouvy má někdo tam, kde má byt za okolností, z nichž lze souditi na úmysl jej podržeti.

Článek 2.

Nemovitosti, hypoteční pohledávky, jakož i příjem z nich podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, ve kterém nemovitost leží.

Článek 3.

(1) Podniky výdělkové (zaměstnání výdělečná), jakož i příjem z nich podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, v němž jest udržována provozovna ku provozování podniku (zaměstnání).

(2) Za provozovny se pokládají:

Vedení podniku, pobočné závody, výroby, nákupny a prodejny, sklady, písárny a jiná zařízení obchodní udržovaná ku provozování živnosti podnikatelem samotným, jeho obchodním společníkem, prokuristou nebo jiným stálým zástupcem.

(3) Jsou-li provozovny téhož živnostenského podniku v obou územích, budou podrobeny přímým daním v každém území jen podle míry provozování z tuzemských provozoven.

Artikel 1.

(1) Österreichische oder čechoslovakische Staatsangehörige sollen, soweit nicht in den folgenden Artikeln etwas anderes vereinbart ist, zu den direkten Steuern nur in dem Staate herangezogen werden, in welchem sie ihren Wohnsitz und in Ermangelung eines solchen ihren Aufenthalt haben.

(2) Ist in beiden Staaten ein Wohnsitz begründet, so ist der Wohnsitz in dem Staate, dessen Angehöriger der Steuerpflichtige ist, entscheidend, es sei denn, daß die Aufenthaltsdauer im anderen Staate in der für die Ermittlung der Besteuerungsgrundlage maßgebenden Zeitperiode eine überwiegend längere war; in diesem Falle ist der Wohnsitz im letzteren Staate entscheidend. Bei Personen, die in beiden oder in keinem der beteiligten Staaten die Staatsangehörigkeit besitzen, bleiben besondere Vereinbarungen von Fall zu Fall vorbehalten.

(3) Einen Wohnsitz im Sinne dieses Vertrages hat jemand dort, wo er eine Wohnung unter Umständen inne hat, die auf die Absicht der Beibehaltung einer solchen schließen lassen.

Artikel 2.

Liegenschaften, Hypothekarforderungen, sowie das Einkommen daraus, sollen nur in dem Staate zu den direkten Steuern herangezogen werden, in welchem sich die Liegenschaft befindet.

Artikel 3.

(1) Erwerbsunternehmungen (Erwerbsbeschäftigungen) sowie das Einkommen daraus sollen nur in dem Staate zu den direkten Steuern herangezogen werden, in welchem eine Betriebsstätte zur Ausübung der Unternehmung (Beschäftigung) unterhalten wird.

(2) Als Betriebsstätten gelten:

Die Geschäftsleitung, Zweigniederlassungen, Fabrikationsstätten, Ein- und Verkaufsstellen, Niederlagen, Kontore und sonstige zur Ausübung des Gewerbes durch den Unternehmer selbst, dessen Geschäftsteilhaber, Prokuristen oder andere ständige Vertreter unterhaltene Geschäftseinrichtungen.

(3) Befinden sich Betriebsstätten desselben gewerblichen Unternehmens in beiden Gebieten, so soll die Heranziehung zu den direkten Steuern in jedem Gebiete nur

Finanční ministři obou států dohodnou se o přiměřeném rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů takových podniků.

(4) Jako s výdělkovými podniky budíž též nakládáno s účastenstvím na společenských podnicích, vyjímajíc kuksy, akcie, podílní listy a jiné cenné papíry.

(5) Předchozí ustanovení netýkají se zdanění živnosti podomní a kočovní.

Článek 4.

Ustanovení článku 3. vztahují se na výdělků z činnosti vědecké, umělecké, spisovatelské, učitelské nebo vychovatelské, z povolání lékařů, právních zástupců, architektů, inženýrů a z vykonávání jiných svobodných povolání jen potud, pokud se povolání vykonává v druhém státě z pevného střediska (provozovny).

Článek 5.

Daňově právní ustanovení obchodní úmluvy mezi oběma státy nejsou touto smlouvou dotčena.

Článek 6.

Pravidelně se opětuující příjmy nebo podpory, splatné z veřejných pokladen (státních, zemských, okresních, obecních atd.), jež se poskytují vzhledem na nynější nebo dřívější služební činnost nebo činnost v povolání (platy služební, odpočinkové, čekatelské, záopatřovací a pod.) podrobeny budou přímým daním jen v tom státě, z něhož se děje výplata.

Článek 7.

(1) Ustanovení článků 2. a 3., odstavec 1. až 4., platí také pro osoby nefysické.

(2) Tím však není dotčeno pojetí výnosu realit a hypotečních úroků do zvláštní daně výdělkové osob nefysických.

Článek 8.

(1) Pokud se podle zákonů Československé republiky a Rakouské republiky o daní ren-

nach Maßgabe des von den inländischen Betriebsstätten aus stattfindenden Betriebes erfolgen. Die Finanzminister der beiden Staaten werden Bestimmungen über eine angemessene Aufteilung des Einkommens, beziehungsweise der Erträge solcher Unternehmungen vereinbaren.

(4) Wie Erwerbsunternehmungen sind auch Beteiligungen an gesellschaftlichen Unternehmungen zu behandeln mit Ausnahme von Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren.

(5) Die vorstehenden Bestimmungen beziehen sich nicht auf die Besteuerung des Hausier- und Wandergewerbes.

Artikel 4.

Auf den Erwerb aus wissenschaftlicher, künstlerischer, schriftstellerischer, unterrichtender oder erziehender Tätigkeit, aus der Berufstätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure und der Ausübung anderer freier Berufe finden die Bestimmungen des Artikel 3 nur insoweit Anwendung, als die Ausübung der Berufstätigkeit in dem anderen Staate von einem festen Mittelpunkte (Betriebsstätte) aus stattfindet.

Artikel 5.

Steuerrechtliche Vorschriften eines Handelsübereinkommens zwischen beiden Staaten werden durch diesen Vertrag nicht berührt.

Artikel 6.

Aus öffentlichen Kassen (Staats-, Landes-, Bezirks-, Gemeindekassen usw.) zahlbare, regelmäßig wiederkehrende Bezüge oder Unterstützungen, die mit Rücksicht auf eine gegenwärtige oder frühere Dienstleistung oder Berufstätigkeit gewährt werden (Besoldungen, Ruhegehälter, Wartegelder, Versorgungsbezüge u. dgl.) sollen nur in dem Staate, aus welchem die Zahlung erfolgt, zu den direkten Steuern herangezogen werden.

Artikel 7.

(1) Die Bestimmungen der Artikel 2 und 3, Absatz 1 bis 4, finden auch auf nichtphysische Personen Anwendung.

(2) Die Einbeziehung der Realitäten-erträge und der Hypothekarzinsen in die besondere Erwerbsteuer nichtphysischer Personen wird dadurch jedoch nicht berührt.

Artikel 8.

(1) Soweit nach den Gesetzen der österreichischen und der tschechoslovakischen Re-

tové, pokud se týče o dani z kapitálových úroků a rent, zdaňují úroky, podíly na zisku a jiné výtěžky z kapitálu srážkou, náleží daň rentová, pokud se týče daň z kapitálových úroků a rent jen tomu státu, v jehož území se koná srážka dle uvedených zákonů. Leží-li v jednom státě hlavní závod a v druhém státě závod pobočný, sráží se daň z úroků, které vznikly v obchodním provozování pobočného závodu, jen ve prospěch toho státu, v němž pobočný závod leží.

(2) Zvláštní dávka z tantiém, které pobírají členové vedoucích zastupitelských orgánů akciových společností a komanditních společností na akcie, vybírá se v tom státě, v němž podnik tantiémy poskytující má sídlo.

Článek 9.

(1) Ustanovení článku 1. až 4., 6. a 7. této smlouvy použije se obdobně pro ukládání daně válečné (z válečných zisků).

(2) Při vypočítávání zdanitelného vyššího zisku (vyššího výtěžku) tuzemských společností podle zákonů o dani válečné (z válečných zisků) vypočte se za příčinou zjištění mírového zisku podle § 2, odstavec 2., a § 5 císařského nařízení ze dne 16. dubna 1916, čís. 103 ř. z., a podle týchž paragrafů zákona ze dne 16. února 1918, čís. 66 ř. z., jakož i podle příslušných ustanovení uherských zákonných článků XXIX:1916 a IX:1918 procentová sazba z té části zakládacího kapitálu, která odpovídá poměru celkového zakládacího kapitálu společnosti k části tohoto zakládacího kapitálu připadající na druhý stát.

(3) Odpočtení vyšších příjmů z akcií nebo podílů podle § 8 císařského nařízení ze dne 16. dubna 1916 a § 7 zákona ze dne 16. února 1918, jakož i podle příslušných ustanovení uherských zákonných článků XXIX:1916 a IX:1918 je přípustno také stran těch filiálních společností, které mají své sídlo v území druhého státu.

publik, betreffend die Rentensteuer, beziehungsweise die Kapitalzinsen- und Rentensteuer eine Besteuerung von Zinsen, Gewinnanteilen und anderen Kapitalerträgen im Abzugswege stattfindet, steht die Renten-, beziehungsweise die Kapitalzinsen- und Rentensteuer nur dem Staate zu, in dessen Gebiet der Abzug nach diesen Gesetzen zu bewirken ist. Befindet sich in dem einen Staate die Hauptniederlassung und in dem anderen Staate eine Zweigniederlassung, so ist der Abzug der Steuer von den Zinsen, die im Geschäftsbetriebe der Zweigniederlassung erwachsen, nur zu Gunsten des Staates zulässig, in dem die Zweigniederlassung gelegen ist.

(2) Die besondere Abgabe von Tantiemen, welche die Mitglieder des leitenden Vertretungsorganes der Aktiengesellschaften und Kommanditgesellschaften auf Aktien beziehen, wird in jenem Staate erhoben, in welchem das Unternehmen, welches die Tantiemen gewährt, seinen Sitz hat.

Artikel 9.

(1) Auf die Veranlagung der Kriegssteuer (Kriegsgewinnsteuer) finden die Bestimmungen der Artikel 1 bis 4, 6 und 7 dieses Vertrages sinngemäß Anwendung.

(2) Bei Berechnung des abgabepflichtigen Mehrertrages (Mehrertrages) der inländischen Gesellschaften nach den Gesetzen betreffend die Kriegssteuer (Kriegsgewinnsteuer) ist zur Festsetzung des Friedensgewinnes nach § 2, Absatz 2, und § 5 der kaiserlichen Verordnung vom 16. April 1916, R. G. Bl. Nr. 103, und nach denselben Paragraphen des Gesetzes vom 16. Februar 1918, R. G. Bl. Nr. 66, sowie nach den entsprechenden Vorschriften der ungarischen Gesetzartikel XXIX:1916 und IX:1918 der Hundertsatz von dem Teil des Anlagekapitales zu berechnen, der dem Verhältnis des gesamten Anlagekapitales der Gesellschaft zu dem auf den anderen Staat entfallenden Teil dieses Anlagekapitales entspricht.

(3) Der Abzug von Mehreinnahmen aus Aktien oder Anteilen gemäß § 8 der kaiserlichen Verordnung vom 16. April 1916 und § 7 des Gesetzes vom 16. Februar 1918, sowie gemäß den entsprechenden Vorschriften der ungarischen Gesetzartikel XXIX:1916 und IX:1918 ist auch hinsichtlich solcher Tochtergesellschaften zulässig, die ihren Sitz im Gebiete des anderen Staates haben.

Článek 10.

(1) Ustanovení článku 1. až 4. a 7., odstavec 1., platí také pro ukládání jednorázových dávek z majetku obou států.

(2) Dávky v obou státech vybírané považují se za stejnorodé, avšak s tou výhradou, že jmění kapitálové může být podrobena dávce jen v tom státě, jemuž přísluší dle článku 1. neobmezené právo daňové.

(3) Ke jmění kapitálovému ve smyslu odstavce 2. nenáleží: hypoteční pohledávky a účastenství na společnostech s výjimkou kuksů, akcií, podílních listů a jiných cenných papírů.

Článek 11.

(1) Ke změnám v osobních poměrech osob povinných k dávce, jež se dotýkají povinnosti k dávce a nastaly v době mezi 1. březnem 1919 a 30. červnem 1920 a přivodí dvojí zdanění, dlužno mítí zření tím způsobem, že rakouská dávka z majetku započte se do československé dávky z majetku až do výše polovice této dávky.

(2) Ke změnám v uložení jmění poplatníkova (článek 2. a 3.), týkajícím se povinnosti k dávce, jež nastaly v době mezi 1. březnem 1919 a 30. červnem 1920 a přivodí dvojí zdanění, dlužno mítí zřetel tím způsobem, že československá dávka z majetku započte se do rakouské dávky z majetku až do výše polovice této dávky.

(3) Nastal-li převod majetku za příčinou smrti anebo bezúplatný převod mezi živými, který by přivodil dvojí zdanění, budou majetkové hodnoty dvakrát zdaněné v každém z obou států vzaty ku zdanění polovicí.

Článek 12.

Ustanovení této smlouvy nelze užiti, kdyby ustanovení článku 10. a 11. vedla k osvobození od rakouské dávky z majetku nebo ke zmenšení této dávky a kdyby zároveň nebylo možné zdanění československou dávkou z majetku.

Artikel 10.

(1) Die Bestimmungen der Artikel 1 bis 4 und 7, Absatz 1, gelten auch für die Veranlagung der einmaligen Vermögensabgaben der beiden Staaten.

(2) Die in beiden Staaten zu erhebenden Abgaben werden als gleichartige angesehen, jedoch mit der Maßgabe, daß das Kapitalvermögen nur in dem Staate der Abgabe unterworfen werden darf, dem nach Artikel 1 ein unbeschränktes Steuerrecht zusteht.

(3) Zum Kapitalvermögen im Sinne des Absatzes 2 gehören nicht:

Hypothekarforderungen und Beteiligungen an Gesellschaften mit Ausnahme von Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren.

Artikel 11.

(1) Die Abgabepflicht berührende Veränderungen in den persönlichen Verhältnissen eines Abgabepflichtigen, die in der Zeit zwischen dem 1. März 1919 und dem 30. Juni 1920 stattgefunden und eine Doppelbesteuerung zur Folge haben, sind in der Weise zu berücksichtigen, daß die österreichische Vermögensabgabe auf die čechoslovakische Vermögensabgabe bis zur Höhe der Hälfte dieser Abgabe angerechnet wird.

(2) Die Abgabepflicht berührende Veränderungen in der Anlage des Vermögens (Artikel 2 und 3) eines Abgabepflichtigen, die in der Zeit zwischen dem 1. März 1919 und dem 30. Juni 1920 stattgefunden und eine Doppelbesteuerung zur Folge haben, sind in der Weise zu berücksichtigen, daß die čechoslovakische Vermögensabgabe auf die österreichische Vermögensabgabe bis zur Höhe der Hälfte dieser Abgabe angerechnet wird.

(3) Hat eine Vermögensübertragung von Todes wegen oder eine unentgeltliche Übertragung unter Lebenden stattgefunden, die eine Doppelbesteuerung zur Folge hätte, so werden die doppelbesteuerten Vermögenswerte in jedem der beiden Staaten zur Hälfte zur Besteuerung herangezogen.

Artikel 12.

Würden die Bestimmungen der Artikel 10 und 11 zu einer Befreiung von der österreichischen Vermögensabgabe oder zu einer Minderung dieser Abgabe führen, ohne daß gleichzeitig eine Heranziehung zur čechoslovakischen Vermögensabgabe erfolgen

Článek 13.

Ustanovení článků 1. až 4., 6. a 7. platí obdobně také pro československou dávku z přírůstku na majetku, dále pro opětuující se daně z majetku, z většího výnosu a z většího příjmu a jinaké přímé daně, které snad budou zavedeny.

Článek 14.

(1) Pokud v některém z obou států trvají majetkové uzávěry vůči osobám, které dle ustanovení této smlouvy nepodléhají dávce z majetku, buďtež na návrh zrušeny.

(2) Vkladní listy, které byly vydány československou republikou při okolkování bankovek za příčinou provedení dávky z majetku osobám uvedeným v odstavci 1. za zadržené bankovky, budou vyměňovány v té míře, jak se bude scházeti dávka z majetku a z přírůstku na majetku.

Článek 15.

(1) Obyvatelé území, podle státní smlouvy St. Germainské československé republiky odstoupených, nebudou podle článku 1. podrobeni rakouské dávce z majetku, měli-li svoje bydliště nebo trvalý pobyt 30. června 1920 v tomto území a pozbyli-li smlouvou mírovou rakouského státního příslušenství.

(2) Předchozí ustanovení nevztahuje se na osoby v 1. odstavci zmíněné, které podle uvedené smlouvy optují pro rakouskou státní příslušnost; s takovými osobami budiž nakládáno dle všeobecných ustanovení této smlouvy.

Článek 16.

Diplomatičtí, konsulační a jiní zástupci obou států, pokud jsou úředníky z povolání a vedle svého úřadu nezabývají se ve státě, jenž je přijímá, výdělečnou činností, jakož i úředníci jim přidělení a osoby jsoucí ve službách jejich a jejich úředníků, jsou osvobozeni od přímých daní ve státě, jenž je při-

kann, so finden die Bestimmungen dieses Vertrages keine Anwendung.

Artikel 13.

Die Bestimmungen der Artikel 1 bis 4, 6 und 7 gelten sinngemäß auch für die čechoslovakische Vermögenszuwachsabgabe, ferner für die etwa einzuführenden wiederkehrenden Vermögenszuwachssteuern, Mehrertrags- und Mehreinkommenssteuern und sonstige direkte Steuern.

Artikel 14.

(1) Soweit in einem der beiden Staaten Vermögenssperren gegenüber solchen Personen bestehen, die zufolge der Bestimmungen dieses Vertrages der Vermögensabgabe nicht unterliegen, sind diese Vermögenssperren auf Antrag aufzuheben.

(2) Die Einlagescheine, welche von der čechoslovakischen Republik bei der zum Zwecke der Durchführung der Vermögensabgabe vorgenommenen Banknotenabstempelung den im Absatz 1 genannten Personen für die zurückbehaltenen Banknoten ausgestellt worden sind, werden nach Maßgabe der aus der Vermögensabgabe und Vermögenszuwachsabgabe eingehenden Mittel auf Antrag eingelöst.

Artikel 15.

(1) Einwohner der zufolge des Staatsvertrages von St. Germain an die čechoslovakische Republik abgetretenen Gebiete werden zur österreichischen Vermögensabgabe nach Artikel 1 insoweit nicht herangezogen werden, als sie ihren Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt am 30. Juni 1920 in diesen Gebietsteilen gehabt und durch den Friedensvertrag die österreichische Staatsangehörigkeit verloren haben.

(2) Die vorstehende Bestimmung findet auf die im Absatz 1 erwähnten Personen keine Anwendung, die auf Grund des angegebenen Vertrages für die österreichische Staatsangehörigkeit optieren; sie sind nach den allgemeinen Bestimmungen dieses Vertrages zu behandeln.

Artikel 16.

Die diplomatischen, konsularischen und sonstigen Vertreter der beiden Staaten, sofern diese Vertreter Berufsbeamte sind und außerhalb ihres Amtes im Empfangsstaate keine Erwerbstätigkeit ausüben, sowie die ihnen zugewiesenen Beamten und die in ihrem und ihrer Beamten Dienst stehenden

jímá. Osvobození nastává jen tehdy, jsou-li uvedené osoby příslušníky státu, který je vysílá. Osvobození nevztahuje se na majetky a příjmy v článku 2., 3. a 6. jmenované ani na daně a dávky v článku 8. vyznačené a u prameně vybírané.

Článek 17.

Ustanovení článku 16. platí obdobně pro osoby, které jsou ve službách celních a železničních správ jednoho z obou států nebo jejich zemí a které jsou zaměstnány v úředním místě této správy ležícím v obvodu druhého státu a jenom z toho důvodu tam bydlí, rovněž i pro příslušníky a služebnictvo s nimi žijící ve společné domácnosti, jsou-li naznačené osoby příslušníky státu, který je vysílá.

Článek 18.

(1) K zamezení dvojího zdanění v případech, i když tyto výslovného řešení touto smlouvou nedoznaly, budiž na bezprostřední popud finančního úřadu jednoho státu hledáno dorozumění u finančního úřadu státu druhého. Oba finanční ministři dohodnou se výměnou not o způsobu řízení.

(2) K zamezení tvrdostí, které by používáním této smlouvy mohly nastati anebo které touto smlouvou nebudou odstraněny, mohou oba finanční ministři uzavřítí úmluvy, které mění nebo doplňují ustanovení této smlouvy, zvláště také pokud se týče článku 11.

Článek 19.

(1) Obě smluvní strany budou si při zjišťování vyměřovací základny pro dávky, jichž se tato smlouva týká, jakož i v doručování poskytovatí vzájemnou pomoc. Dohodnutí o podrobnějším způsobu provádění se vyhrazuje výměně not obou vlád.

(2) K zajištění práv pro poplatníky z této smlouvy vyplývajících mohou býtí dohodou vlád utvořena zvláštní organizační zařízení.

Personen sind von den direkten Steuern im Empfangsstaat befreit. Die Befreiung tritt nur ein, soweit die genannten Personen Angehörige des Entsendestaates sind. Sie erstreckt sich nicht auf die im Artikel 2, 3 und 6 genannten Vermögensschaften und Einkommen, sowie auf die im Artikel 8 bezeichneten an der Quelle zu erhebenden Steuern und Abgaben.

Artikel 17.

Die Bestimmung des Artikel 16 gilt entsprechend für die im Dienste der Zoll- und Eisenbahnverwaltungen eines der beiden Staaten oder ihrer Länder stehenden Personen, welche bei einer auf dem Gebiete des anderen Teiles gelegenen Amtsstelle dieser Verwaltung beschäftigt werden und nur deshalb dort wohnen, sowie für ihre mit ihnen in häuslicher Gemeinschaft lebenden Angehörigen und Hausbediensteten, soweit die bezeichneten Personen Angehörige des Entsendestaates sind.

Artikel 18.

(1) Zur Vermeidung von Doppelbesteuerungen ist in Einzelfällen, auch wenn diese durch den vorliegenden Vertrag keine ausdrückliche Regelung finden würden, über unmittelbare Anregung der Finanzbehörde des einen Staates bei jener des anderen das Einvernehmen zu suchen. Die beiden Finanzminister werden sich im Notenwechsel über das hiebei einzuhaltende Verfahren einig.

(2) Die beiden Finanzminister werden zur Vermeidung von Härten, die sich aus der Anwendung dieses Vertrages ergeben können oder durch ihn nicht beseitigt werden, auch Vereinbarungen in Abänderung oder zur Ergänzung seiner Bestimmungen, insbesondere auch hinsichtlich des Artikel 11 abschließen können.

Artikel 19.

(1) Die beiden vertragschließenden Teile werden sich bei der Ermittlung der Bemessungsgrundlage für die den Gegenstand dieses Vertrages bildenden Abgaben, sowie bei der Vornahme von Zustellungen gegenseitig Hilfe leisten. Die Einigung über die nähere Art der Durchführung wird einem Notenwechsel der beiden Regierungen vorbehalten.

(2) Durch Regierungsübereinkommen können besondere organisatorische Einrichtungen zur Sicherung der den Steuerpflichtigen aus diesem Vertrag erwachsenden Rechte geschaffen werden.

Článek 20.

Této smlouvy budiž použito na přímé daně, které se týkají doby od 1. ledna 1919 počínajíc.

Článek 21.

(1) Tato smlouva, která byla podepsána v československém a německém prvopise, budiž ratifikována a ratifikační listiny buďtež pokud možno nejdříve v Praze vyměněny. Tato smlouva nabývá účinnosti dnem ratifikace a potrvá v platnosti, pokud nebude vypovězena. Byla-li výpověď smlouvy, ku které každý z obou států jest oprávněn, dána před 1. červencem některého roku, pozbývá tato smlouva závazné moci již pro nejbližší příští kalendářní rok, jinak teprve pro druhý kalendářní rok.

(2) Oba texty smlouvy jsou autentické. Ratifikovaná smlouva bude uveřejněna v každém z obou států v úřední sbírce v obou autentických textech.

Na důkaz toho zmocnění obou států tuto smlouvu podepsali a pečetěmi opatřili.

Ve Vídni dne 18. února 1922.

Za Československou republiku:

Dr. Vladimír Valníček v. r.

František Jaroš v. r.

(L. S.)

Závěrečný protokol.

Při podpisu dnes sjednané smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní, učinili podepsaní zmocnění tato souhlasná prohlášení, která jsou integrující částí smlouvy:

1. Za přímé daně ve smyslu této smlouvy pokládají se v republice Rakouské daně pro spolkový stát anebo tímto pro sebe za účasti zemí a obcí vybírané, na straně Československé republiky státní daně z příjmu, výnosu a

Artikel 20.

Dieser Vertrag findet Anwendung auf die direkten Steuern, welche die Zeit vom 1. Jänner 1919 an betreffen.

Artikel 21.

(1) Dieser Vertrag, welcher in deutscher und čechoslovakischer Urschrift gefertigt worden ist, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Prag ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage der Ratifikation in Kraft und bleibt bis zu seiner Kündigung in Geltung. Falls die Kündigung dieses Vertrages, zu welcher jeder der beiden Staaten berechtigt ist, vor dem 1. Juli eines Jahres erfolgt, verliert dieser Vertrag bereits für das nächstfolgende, andernfalls für das zweitfolgende Kalenderjahr seine bindende Kraft.

(2) Beide Texte des Vertrages sind authentisch. Der ratifizierte Vertrag wird in jedem der beiden Staaten in der amtlichen Gesetzesammlung in beiden authentischen Texten veröffentlicht werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten diesen Vertrag unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Wien, am 18. Februar 1922.

Für die Republik Österreich:

Dr. Otto Gottlieb-Billroth m. p.

Dr. Paul Grünwald m. p.

(L. S.)

Schlußprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen der Republik Österreich und der čechoslovakischen Republik abgeschlossenen Vertrages zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Teil des Vertrages bilden sollen:

1. Als direkte Steuern im Sinne dieses Vertrages gelten in der Republik Österreich die für den Bund oder die von diesem für sich unter Beteiligung der Länder und Gemeinden erhobenen, auf seiten der čechoslovakischen

jmění. Pochybnosti o příslušnosti té které daně k těmto druhům daní objasní se dohodou mezi finančními ministry obou států.

2. Za převážně delší pobyt ve smyslu článku 1. jest na každý způsob považovati pobyt, který trvá nejméně osm měsíců. Při dávce z majetku má se za to, že jest tu dvojí bydliště, když jednoho z obou dnů rozhodných bylo dvojí bydliště v obou státech a druhého rozhodného dne bylo alespoň jedno bydliště v tom státě, který vybírá dávku podle tohoto druhého rozhodného dne; za dobu směrdatnou považuje se doba od 1. března 1918 do 30. června 1920, za převážně delší pobyt jest na každý způsob považovati pobyt, který trval nejméně 18 měsíců.

3. Ohledně daně z příjmu ze zisků prodejních, pokud se týče spekuláčnických, jichž se dočílí při nikoli po živnostensku provozovaném prodeji majetku v článku 2. této smlouvy zmíněných, pokládají se tyto zisky za příjem druhu v článku 2. naznačeného.

4. Úprava zdanění podniků železničních a plavebních, které rozšiřují svůj provoz na území obou států, vyhrazuje se zvláštní smlouvě.

5. Ustanovení článku 12. budiž zvláště užito v případech, v nichž dávkou povinný, který dle článku 1. této smlouvy má býti podroben dávce z majetku v Rakousku, po 1. březnu 1919 nabyl v republice Československé jmění druhu v článku 2. a 3. naznačeného, pokud není prokázáno, že nabytí se stalo zámenou jiného v Československé republice ležícího jmění.

6. S příslušníky Československé republiky nemůže býti v Rakousku ohledně dávky z majetku nikterak nakládáno podle nepříznivějších zásad, než jichž bude všeobecně použito na příslušníky mocí spojených a sdružených.

7. Ustanovení úmluvy ze dne 2. srpna 1920 o způsobu, jak nakládati po stránce právní

Republik die staatlichen Steuern von Einkommen, Erträgen und Vermögen. Zweifel über die Zugehörigkeit einer Steuer zu diesen Steuerarten werden im Einvernehmen zwischen den Finanzministern beider Staaten geklärt werden.

2. Als überwiegend längerer Aufenthalt im Sinne des Artikel 1 hat jedenfalls ein solcher zu gelten, der mindestens acht Monate dauert. Bei der Vermögensabgabe ist doppelter Wohnsitz anzunehmen, wenn an einem der beiden Stichtage ein doppelter Wohnsitz in beiden Staaten und am anderen Stichtag wenigstens ein Wohnsitz in dem Staate, welcher die Abgabe nach diesem anderen Stichtage erhebt, bestand; als maßgebende Zeitperiode gilt die Zeit vom 1. März 1918 bis 30. Juni 1920, als überwiegend längerer Aufenthalt hat jedenfalls ein solcher zu gelten, der mindestens 18 Monate gedauert hat.

3. Rücksichtlich der Einkommensteuer von Veräußerungs- bzw. Spekulationsgewinnen, die bei der nicht gewerbsmäßigen Veräußerung der im Artikel 2 dieses Vertrages erwähnten Vermögensschaften erzielt werden, haben diese Gewinne als Einkommen der im Artikel 2 bezeichneten Art zu gelten.

4. Die Regelung der Besteuerung der Eisenbahn- und Schiffahrtsunternehmungen, die ihren Betrieb auf die Gebiete beider Staaten ausdehnen, bleiben einem besonderen Vertrage vorbehalten.

5. Die Bestimmung des Artikel 12 hat insbesondere auf die Fälle Anwendung zu finden, in denen ein Abgabepflichtiger, der nach Artikel 1 dieses Vertrages in Österreich zur Vermögensabgabe heranzuziehen ist, nach dem 1. März 1919 in der Tschechoslovakischen Republik Vermögen der im Artikel 2 und 3 bezeichneten Art erworben hat, sofern nicht erwiesen wird, daß der Erwerb durch Umwandlung anderen in der Tschechoslovakischen Republik gelegenen Vermögens der bezeichneten Art erfolgt ist.

6. Angehörige der Tschechoslovakischen Republik können in Österreich bezüglich der Vermögensabgabe keineswegs nach ungünstigeren Grundsätzen behandelt werden, als nach jenen, die allgemein auf die Angehörigen der alliierten und assoziierten Mächte Anwendung finden werden.

7. Die Bestimmungen des Übereinkommens vom 2. August 1920 über die rechtliche Be-

s výrobními a dopravními podniky, zůstávají nedotčena.

8. Ohledně přímých daní, které se týkají doby před 1. lednem 1919, shodují se obě strany v tom, že tyto daně mají býti každým z obou států vyměřeny podle zásad, jichž pro tato předechozí léta podle zákonných ustanovení tenkrát platných mělo býti užito.

Ve Vídni dne 18. února 1922.

Za Československou republiku:

Dr. Vladimír Valníček v. r.

František Jaroš v. r.

handlung von Produktions- und Transportunternehmungen bleiben unberührt.

8. Bezüglich jener direkten Steuern, die die Zeit vor dem 1. Jänner 1919 betreffen, sind beide Teile darüber einig, daß diese Steuern von jedem der beiden Staaten nach den Grundsätzen zu bemessen sind, die für diese Vorjahre nach den damals geltenden gesetzlichen Bestimmungen zur Anwendung zu kommen hatten.

Wien, am 18. Februar 1922.

Für die Republik Österreich:

Dr. Otto Gottlieb-Billroth m. p.

Dr. Paul Grünwald m. p.

Smlouva tato vyhláší se s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění a sice poslanecké sněmovny ze dne 24. června 1922 a senátu ze dne 10. července 1922 ratifikována listinou ze dne 30. září 1922, která byla podepsána prezidentem republiky Československé a ministrem zahraničních věcí. Dne 4. listopadu 1922 byly vyměněny ratifikační listiny v Praze, čímž nabyla tato smlouva mezinárodní působnosti.

Národní shromáždění usneslo se zároveň, že ministru zahraničních věcí a ministru financí se ukládá, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinili další opatření, kterých je potřebí k provedení této smlouvy.

Dr. Beneš v. r.

415.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. prosince 1922,

jímž se uvádí v prozatímní platnost obchodní
dohoda mezi republikou Československou
a republikou Portugalskou.

§ 1.

Na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., uvádí se zatím v platnost v příloze připojená obchodní dohoda mezi republikou Československou a republikou Portugalskou, podepsaná v Lisaboně dne 11. prosince 1922.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti 31. prosince 1922.

§ 3.

Provedení se ukládá ministru věcí zahraničních, ministru obchodu, průmyslu a živností a ministru financí v dohodě s ostatními účastněnými ministry.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Malypetr v. r.

Bechyně v. r.

Novák v. r.

Srba v. r.

Udržal v. r.

Tučný v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hodža v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Markovič v. r.

Dr. Kállay v. r.